

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Minerva, sive de causis latinae linguae commentarius

Sánchez, Francisco

Schoppe, Caspar

Perizonius, Jacobus

Franequera, 1687

Cap. VII. - Cupio esse divitem. Latine dicitur, cupio esse dives, Grace

[urn:nbn:de:bsz:31-109138](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-109138)

De verbis infinitis. 313

tur, quarum una est ea, quam libro proximo in figuris distuli, Synecdoche, quum subtractum verbum aliquod satis ex ceteris intelligitur; ut Caelius in Antonium: Stupere gaudio Græcus: simul enim auditur, coepit. Hæc Fabius acutè, nisi vocasset Synecdochen, quæ est Ellipsis. Melius Donatus in Hecyr. Injurias viri omnes ferre. Figura, inquit, Ellipsis est,

CAP. VII.

Cupio esse divitem, Latine dicitur; cupio esse dives, Græcè.

V Alla libro 3. cap. 23. Spero tibi esse bonus amicus; Credo tibi fuisse fidelis, proprie dicitur; Per accusativum vero non, nisi alterum accusativum addas, qui antecedit infinitum, hoc modo; Spero me tibi esse bonum amicum; credo me tibi fuisse fidelem. Hoc dictum, inquit Budæus in comment. ling. Græcæ, improbare videtur illud Ciceronis pro Quintil. Ne, ut par quidem sit, postular, inferiorem esse patitur: & ad Attic. lib. 10. In Italia autem nos sedentes quid erimus; nam medios esse jam non licebit. Cæsar; Tenuem selemini prædam, quibus licet esse fortunatissimos. Curtius; Ad vestras manus confugio, invitis vobis salvum esse nolo. Hæc Budæus. Sed quia ex his, quæ ille adducit, multa pervertunt, aut invertunt Grammatici, planius hæc disquiramus. Infinitum Esse, Dici, Haberi, Fieri, & similia, quocunque casu præcedente, postulant semper accusativum, si modo respiciat præcedentem; qui autem præcessit casus, accusativus erit expressus, vel subauditus; ut, Cupio dici doctum; Præceptoris inter-

est esse doctum; Licet vobis esse beatos; Utor amico cupienti fieri probum. Barbarè enim docet Ascensius in Vallam; Misereere volentis tibi esse amici; & Dammor à nolente esse bono. Quum vero dicimus; Dicor esse felix; cupio dici doctus; non vacat tibi esse quieto, Græco more dicitur, atque ita ut Latinis canonibus defendi non possit, ut in Hellenismo disputabitur. Nunc autem quia & Laurentius, & recentiores hanc loquendi formam, cupio esse doctum, Latinè dici non posse arbitrantur, ex antiquissimis auctoribus comprobemus; & præter illa, quæ Budæus verè, & apte in medium produxit, hæc attentis auribus considerate, Plaut. Cistell. sc. 1. Quia ego nolo meretricem dicier: „ [& Merc. act. 1. „ sc. 2. Vin' tu te mihi esse obsequentem:] Cicero de opt. gener. orat. Quare si quis, qui Thucydido genere causas in forum dicturum esse profiteatur, is, cæt. Virgil. 8. Æneid. Hoc signum cecinit missuram diva creatrix, Si bellum ingrueret, Vulcaniaque arma per auras Laturam auxilio. Curt. 8. Ostoginta talenta constituit laturum Alexander. Terent. Andr. Dicam aliquid jam inventurum patri: ibid. Ut dicam esse ducturum patri: ibid. Nam pollicitus sum suscepturum: idem Eunuch. Is hodie venturum ad me constituit domum. Horat. lib. 1. epist. 7. Vir bonus, & prudens dignis ait esse paratum: ibid. epist. 16. Pulchra Laverna da mihi fallere; Da justum, sanctumque videri: idem 1. Serm. An, ut ignotum, dare nobis verba putas: idem; Quo tibi, Tulle, sumere depositum clavium, fierique Tribunum? Varro ling. latin. Quum hic liber, id quod pollicitus est demonstraturum, absolveris, finem faciam. Lucan. 2. Concessa pudet ire via, circumque videri. Martial. 1. Erras meorum fur arare librorum, Fieri poetam posse qui putas

tan-

zanti, scriptura quanti constet. Ovid. epist. Est mihi supplicii causa fuisse piam. Metamorph. 9. Et me dignus eras, verum nocet esse sororem. Martial. Esse sat est servum, jam nolo vicarius esse. Quintil. lib. 7. An huic esse procuratorem liceat: & 3. Procuratorem tibi esse non licet. » [Cicero; » Civi Romano licet esse Gaditanum. * Plaut. apud » Festum; Licet vos abire curriculo: idem Casin. » act. 3. sc. 5. Redire me intro licet: & act. 1. » sc. 1. Non mihi licet meam rem solum loqui. » Livius 42. Neminem eorum per Italiam ire licitum, subaudi esse, id est, fore ut neminem » ire liceat.] Terent. Nam expedit, bonas esse, vobis. Ovid. 13. Metamorph. Non hæc sententia tantum est fida, sed & felice quum sit, facit esse fidellem: idem in Nuce; Nocet esse feracem; ibid. Nudam tamen expedit esse.

Nec profuerit Grammaticis, ex dogmate repetere, si præcesserit dativus, dativum sequi, aut accusativum: longè enim falluntur; nam dativus ille non præcedit; in illo quippe, Non licet tibi esse homo, syntaxis est, esse homo non licet tibi, & est Græca loquutio, de qua in Hellenismo. Imo ego sic statuo, ubi fuerint diversæ sententiæ orationes, nos non posse loqui sine accusativo; Ut præclarum est esse poetam; bea-

* Plautus apud Festum] Quæ Scioppius heic & pag. præced. ex Plauto annotat, aliena sunt. Nec enim Sanctius heic ponit exempla, in quibus Accusativus exprimitur ante Infinitum; sed in quibus suprimitur ante, exprimitur vero post Infinitum. Magis proinde appositum est huic loco, quod ait Ter. Phorm. V. 2. 1. N' strape en' a facimus, ut multos expediat esse, h. e. ut expediat quibusdam, se esse Malos. Sic Liv. 1. 37. Nec gesturus melius sperare poterant. l. 5. Cum mortua jugulatum servum nudum positum ait, Gell. IV. 15. Proposuit dictarum causas, quibus ab eum videatur esse arduum res gestas scribere, Intelligo in his se esse.